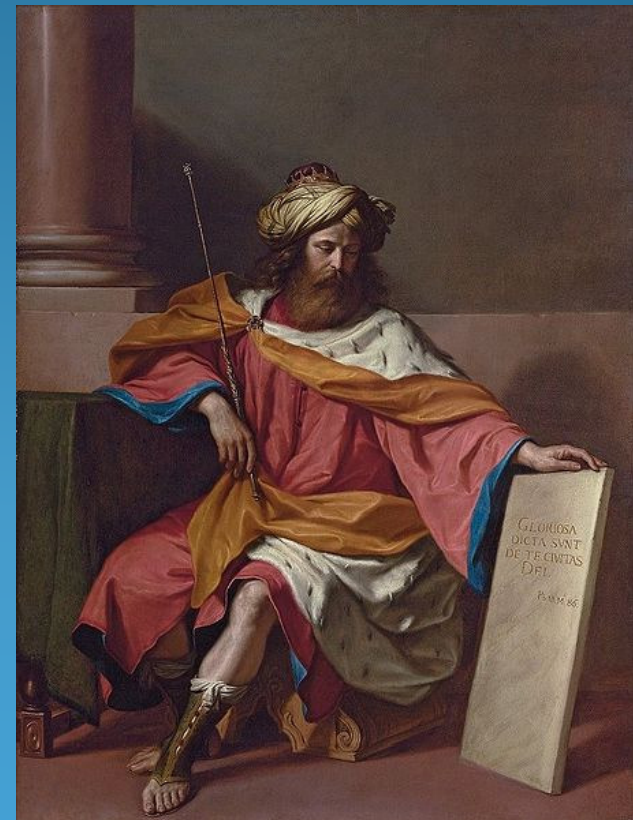

Król Dawid

Dawid (ur. ok. 1040 p.n.e. – zm. ok. 970 p.n.e.) – postać biblijna, król Izraela od ok. 1010 p.n.e., poeta. Najmłodszy syn Jessego z Betlejem, ojciec Salomona. Ojciec rodu

Dawid pasterzem owiec - Elizabeth Jane Gardner.

Młodość

Dawid pasterzem owiec - Elizabeth Jane Gardner.

Jako najmłodszy z ośmiu synów Jessego pełnił w domu podrzędne funkcje i zajmował się głównie pasterstwem. Dawid został namaszczony na króla przez sędziego i proroka Samuela, który namaścił również poprzedniego króla Saula, lecz później popadł z nim w spór. Namaszczenie to odbyło się w tajemnicy.

Na dworze Saula

- Po raz pierwszy związał się z dworem, gdy przypadkowo zjawiał się wśród armii żydowskiej przygotowującej się do walki z Filistynami. Dawid jako jedyny podjął wyzwanie rzucone przez filistyńskiego wojownika Goliata, nagrodą za jego pokonanie miało być m.in. małżeństwo z królewską córką. Po zwycięstwie nad Goliatem, Dawid zyskał początkowo sympatię królewską, lecz szybko utracił ją, gdy Saul dostrzegł, że w pieśniach lud wynosi Dawida ponad niego. Mimo to przyznał mu dowództwo armii w nadziei, że spotka go klęska.

Walka z Saulem, świętość osoby króla

- Dawid początkowo ukrywał się wraz ze zwolennikami w sąsiednich krajach (Moab) lub na pustyniach. Saul kilkakrotnie podejmował daremne próby schwytania swego przeciwnika. Podczas ich trwania kilka razy Dawid dostawał się potajemnie do obozu Saula i dwukrotnie demonstracyjnie darował królowi życie uzasadniając to nietykalnością namaszczonej osoby króla. Następnie przez pewien czas służył u filistyńskiego króla, Akisza z Gat, skąd, po pewnym czasie, został wygnany.

Król Dawid - Gentile da Fabriano

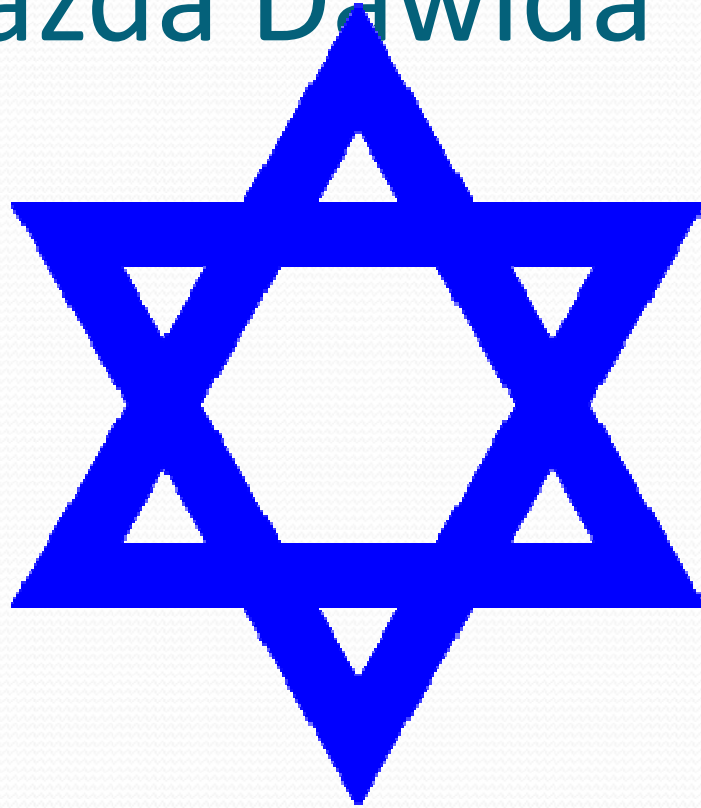
Król Dawid

- Gdy Saul zmarł, Dawid zgodnie z koncepcją świętości osoby pomazańca skazał na śmierć żołnierza, który go zabił, mimo że zrobił to na prośbę Saula. Następnie udał się do Hebronu, gdzie został ogłoszony królem Judy, największego z pokoleń Izraela. Po krótkim okresie walk z Jonatanem, synem Saula, po jego śmierci (której sprawców również skazał na śmierć) został królem całego Izraela (ok. 1008 p.n.e.). Potem zaatakował swoich niedawnych sojuszników, Filistynów. Podbił ich oraz inne ludy. Po zakończeniu podbojów jego państwo rozciągało się od Eufratu na północy, do Potoku Egipskiego na południu, oraz od Morza Śródziemnego na zachodzie do Pustyni Syryjskiej na wschodzie. Prawdopodobnie zdobył twierdzę Jebusytów położoną na Syjonie (pd. wzgórzu Jerozolimy), później całe miasto (ok. 1003 p.n.e.). Syjon uczynił swoją rezydencją, a z Jerozolimy stworzył główny ośrodek religijny i stolicę Izraela.
- Król Dawid troszczył się o poddanych. Dbał aby zawsze triumfowała sprawiedliwość. Zjednoczył społeczeństwo izraelskie w jeden naród. Zapisał się w pamięci poddanych jako doskonały wódz

Symbolika Dawida w społeczeństwie żydowskim

- Dawid dla Żydów jest symbolem tożsamości narodowej, wzorem idealnego władcy. Sześcioramienna gwiazda Dawida umieszczona na fladze Izraela jest symbolem ojczyzny Żydów. Rzekomy związek tego znaku z królem Dawidem jest bardzo dyskusyjny ze względu na jego ważne znaczenie w okultyzmie, a także wzmianki w samej Biblii o bałwochwalczej gwiazdzie Kijjuna (Remfana) czczonej przez Izraelitów.

Gwiazda Dawida

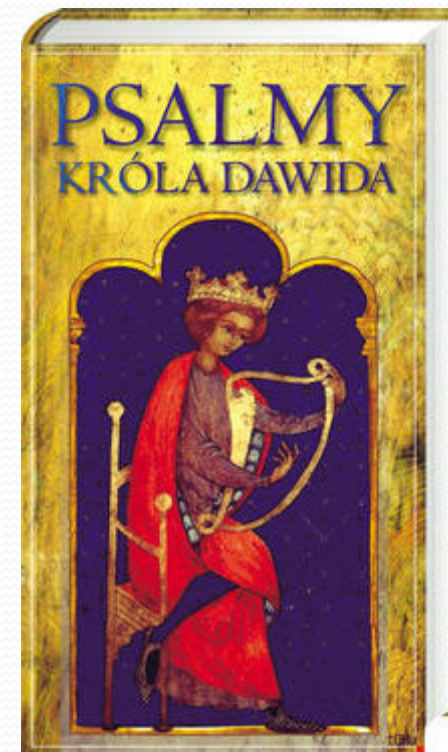

Działalność religijna

- Sprowadził do Jerozolimy Arkę Przymierza (ok. 1000 p.n.e.). Zaplanował budowę wielkiej świątyni. Uznawany jest za inicjatora kultu Jahwe w Jerozolimie.
- Pomimo że był głęboko religijny, uwiódł Batszebę, żonę jednego ze swoich dowódców. Gdy dowiedział się, że owocem ich romansu będzie syn. Męża Batszeby, Uriasza Hetytę wysłał na śmierć ustawiając go w pierwszej linii na polu walki. Po śmierci Uriasza, ożenił się z Batszebą. Jego grzech cudzołóstwa uświadomił mu prorok Natan, po czym Dawid ukorzył się przed Bogiem i prosił o przebaczenie.
- Biblijna Księga Psalmów przypisuje Dawidowi autorstwo 73 z nich. Biblia określa go jako poetę i pieśniarza, grającego na cytrze, flecie, niekiedy na harfie (co wynika z błędnego tłumaczenia).

Czas powstania Księgi Psalmów

- Obecnie uważa się, że Księga Psalmów powstawała w długim okresie historycznym (między XI, a III w. p.n.e): niektóre są bardzo stare, inne zawierają aluzje do niewoli babilońskiej (np. Ps 137).

Tekst Księgi i jego przekaz

- Księga Psalmów została napisana w całości w języku hebrajskim. Tekst księgi przez setki lat uległ w wielu miejscach skażeniu, dlatego wydania krytyczne korygowane są przy wykorzystaniu starożytnych przekładów. Same przekłady, zarówno starożytne, jak i na języki narodowe miały znaczący wpływ na interpretację i rozpowszechnienie księgi.

-
- Życie oraz rządy Dawida opisują biblijne Księgi Samuela, Księga Królewska i Księga Kronik.

Witold Tyloch, polski laicki historyk twierdzi : [...] *Późna data ostatecznej kompilacji nie pozbawia Ksiąg Samuela ich historycznej wartości. Obiektywizm w referowaniu wydarzeń, prostota oraz oszczędność wyrazu, także żywość i barwność narracji nadają w sumie tym źródłom duże znaczenie. Wśród nich wyróżnia się szczególnie "Kronika dworu Dawida". Źródło to bowiem nie stara się ukryć błędów Dawida, ani przemilczeć trudności, z którymi musiał walczyć. Nie ma więc powodu, by wątpić w jego wczesne pochodzenie. Powstało ono zapewne wkrótce po panowaniu Dawida i nie ma sobie równego pod względem wieku i uczciwości przekazu.*

Bibliografia:

-wikipedia

-portal wiedzy onet

-grafika google

Karolina Milczarek

Kl. 3TL